

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZES
URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO

Grzegorz Kruszyński

ULC-LPL/0262-0025/01/11

Warszawa, 20 grudnia 2011 r.

Dariusz Cisek
ul. Legionów 214/7
87-100 Toruń

000000383629

DECYZJA

Nr ULC-LPL/0262-0025/01/11

**w przedmiocie wpisania do rejestru podmiotów szkolących – Szkoły Latania na Paralotniach
„MUMINEK” - Dariusz Cisek**

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) w związku art. 21 ust. 2 pkt 2, 3 i art. 95a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.) oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 14 listopada 2011 r., Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego postanawia:

umorzyć postępowanie w sprawie wpisania do rejestru podmiotów szkolących w trybie art. 95a ustawy – Prawo lotnicze – Szkoły Latania na Paralotniach „MUMINEK” - Dariusz Cisek

UZASADNIENIE

W dniu 14 listopada 2011 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego (dalej „organ”) wniosek o wpisanie Szkoły Latania na Paralotniach „MUMINEK” – Dariusz Cisek do rejestru podmiotów szkolących w trybie art. 95a ustawy – Prawo lotnicze w zakresie prowadzenia szkolenia do zdobycia świadectwa kwalifikacji pilota paralotni (PP) z uprawnieniami INS, CP, PDI, PPG, PPGG.

Zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.) (dalej „SDG”), organ skierował do strony powiadomienie o przyjęciu wniosku.

Po zapoznaniu się z treścią wniosku oraz wskazanym we wniosku zakresem działalności szkoleniowej w lotnictwie cywilnym, organ informuje, co następuje:

Nowelizacja ustawy Prawo lotnicze, tj. ustawa z dnia 30 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 170, poz. 1015), zwana dalej „ustawą nowelizującą”, która weszła w życie 18 września 2011 r., wprowadziła zasadnicze zmiany w zakresie

działalności szkoleniowej w lotnictwie cywilnym. Przed wejściem w życie ustawy nowelizującej, każda działalność szkoleniowa w lotnictwie cywilnym, podlegała certyfikacji bez rozróżnienia czy szkolenie lotnicze miało być prowadzone do uzyskania licencji czy też świadectwa kwalifikacji członka personelu lotniczego.

Ustawa nowelizująca jednakże zmieniła dotychczasowe brzmienie art. 160 ustawy Prawo lotnicze wskazując obecnie w ust. 3 pkt 2 tego przepisu, że certyfikacji podlega prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie szkolenia personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz wpisywanych do niej uprawnień oraz szkolenie personelu lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji informatora służby informacji powietrznej, informatora lotniskowej służby powietrznej oraz wpisywanych do nich uprawnień.

Jednocześnie ustawa nowelizująca wprowadziła nowy przepis, tj. art. 95a stanowiący, że wykonywanie działalności szkoleniowej w zakresie prowadzenia szkolenia personelu lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji członka personelu lotniczego oraz wpisywanych do niego uprawnień, z wyjątkiem prowadzenia szkolenia lotniczego w celu uzyskania świadectw kwalifikacji informatora służby informacji powietrznej oraz informatora lotniskowej służby informacji powietrznej, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o SDG i podlega wpisowi do rejestru podmiotów szkolących na podstawie pisemnego wniosku.

Tym samym więc, po dniu 18 września 2011 r. nie ma możliwości certyfikowania działalności szkoleniowej w lotnictwie cywilnym polegającej na prowadzeniu szkolenia lotniczego w celu uzyskania świadectw kwalifikacji, za wyjątkiem dwóch wskazanych świadectw (świadectwa FIS i AFIS). Pomiot wnioskujący o wydanie certyfikatu na szkolenie lotnicze w zakresie uzyskania świadectwa kwalifikacji nie może takiego certyfikatu uzyskać, bowiem nie przewidują go przepisy obowiązującego prawa. Z drugiej zaś strony organ nie ma możliwości wydania takiego certyfikatu bowiem nie jest do tego uprawniony zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 5a w zw. z art. 160 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo lotnicze.

Z uwagi na fakt, że strona złożyła wniosek o wpis do rejestru podmiotów szkolących po 18 września 2011 r., nie posiadając w dniu 18 września 2011 r. ważnego certyfikatu do szkolenia do świadectwa kwalifikacji pilota paralotni, nie będzie miał zastosowania wobec niej również przepis art. 10 ust. 1 ustawy nowelizującej, który nakazuje stosować przepisy dotychczasowe (a więc certyfikować działalność szkoleniową w zakresie uzyskania świadectwa kwalifikacji), ale wyłącznie do postępowań wszczętych, a niezakończonych przed dniem wyjścia ustawy w życie. Tym samym więc, przeprowadzenie przez organ procesu certyfikacji i wydanie w przedmiotowej sprawie decyzji administracyjnej wraz z certyfikatem stanowiłoby bez wątpienia rażące naruszenie przepisów prawa i wydanie decyzji bez podstawy prawnej, co byłoby działaniem na szkodę strony i pociągało za sobą jednocześnie konieczność stwierdzenia nieważności takiej decyzji administracyjnej (na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 KPA). Na chwilę obecną, organ nie przewiduje żadnej innej prawnej możliwości uzyskania certyfikatu, niż na podstawie sytuacji opisanej powyżej.

Jednocześnie, organ ustalił, że kwestię wykonywania działalności szkoleniowej w lotnictwie cywilnym w zakresie prowadzenia szkolenia personelu lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji pilota paralotni reguluje co do zasady wskazywany powyżej art. 95a ustawy – Prawo

lotnicze, odwołujący się do ustawy o SDG. Jak słusznie zauważyła strona, art. 95 a ust. 1 ustawy - Prawo stanowi, że podmioty planujące prowadzić tego rodzaju działalność szkoleniową składają wniosek do Prezesa Urzędu. Jednakże organ ustalił również, że warunkiem prowadzenia takiej działalności, co zresztą idzie w parze z charakterem tzw. działalności regulowanej, jest przede wszystkim uzyskanie przez wnioskującego wpisu do rejestru podmiotów szkolących. Organ ma prowadzić taki rejestr zgodnie z postanowieniami rozporządzenia z art. 95a ust. 3, które to rozporządzenie nie zostało dotychczas wprowadzone w życie, a zatem nie obowiązuje. Zgodnie z przywołaną przez stronę ustawą o SDG, a dokładnie jej art. 64, jeżeli przepis odrębnej ustawy (tu: przepis art. 95 a ust. 1 ustawy - Prawo lotnicze) stanowi, że dany rodzaj działalności jest działalnością regulowaną (...), przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeśli spełnia szczególne warunki określone przepisami tej odrębnej ustawy i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności. Szczególne warunki jakie należy spełnić, aby organ mógł dokonać wpisu do rejestru, również powinno określić rozporządzenie z art. 95a ust. 4 ustawy - Prawo lotnicze. Na chwilę obecną te warunki nie są określone prawem, a zatem organ uznał, że ma w tym przypadku do czynienia z normą, która mogłaby mieć zastosowanie w przedmiotowej sprawie, ale która nie weszła w życie i nie obowiązuje. *Brak wydania rozporządzenia uniemożliwia dokonanie rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, gdy brak takiej regulacji dotyczy ustalenia zasad materialnoprawnych rozstrzygnięcia sprawy. W takim przypadku nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy¹⁾.*

Należy mieć na uwadze, że zgodnie z jedną z naczelných zasad postępowania administracyjnego, a mianowicie zasadą praworządności z art. 6 KPA, organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Oznacza to działanie na podstawie obowiązującej normy prawnej, prawidłowe ustalenie znaczenia tej normy, niewadliwie dokonana subsumcja oraz prawidłowe ustalenie następstw prawnych. W przedmiotowej sprawie zasadnicze znaczenie miało ustalenie jaka norma obowiązuje w znaczeniu dostatecznym dla potrzeb rozstrzygnięcia sprawy. Jest to ważne, gdyż wiąże się bezpośrednio z kwestią podstawy materialnoprawnej decyzji administracyjnej. Ustalając obowiązujące normy prawne, organ musi stwierdzić:

- czy w systemie prawnym zawarte są normy regulujące rodzaj spraw, z którego zakresu rozpatrywana jest sprawa administracyjna,
- czy normy te przewidują rozstrzygnięcie sprawy w formie decyzji administracyjnej,
- czy norma weszła w życie,
- czy nie została formalnie derogowana.

Wydanie decyzji administracyjnej na podstawie błędnych ustaleń co do obowiązywania normy powoduje brak podstawy materialnoprawnej decyzji, co skutkuje jej nieważnością zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 KPA.

Tym samym więc, ewentualne wydanie decyzji administracyjnej w przedmiotowej sprawie i wpisanie strony do rejestru podmiotów szkolących, na podstawie wniosku, który strona złożyła, byłoby wydaniem decyzji administracyjnej na podstawie błędnych ustaleń co do obowiązywania normy (wydaniem decyzji bez podstawy materialno-prawnej) i skutkowałoby stwierdzeniem jej

¹⁾ *Vide* Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Prof. dr hab. Barbara Adamiak, prof. dr hab. Janusz Borkowski, C.H. BECK, 2011.

nieważności zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 KPA.

Mając na uwadze obowiązujący stan prawny, postępowanie wszczęte na wniosek strony dnia 11 listopada 2011 r. w przedmiocie wpisania strony do rejestru podmiotów szkolących w zakresie prowadzenia działalności szkoleniowej do świadectwa kwalifikacji pilota paralotni (PP) podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 KPA, bowiem będąca przedmiotem tego postępowania sprawa administracyjna nie może zostać rozstrzygnięta co do istoty. Prowadzone postępowanie administracyjne stało się bezprzedmiotowe.

Równocześnie, Decyzja nr 41 Prezesa ULC z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wprowadzenia do stosowania *Procedury wpisywania podmiotów prowadzących szkolenie w zakresie świadectw kwalifikacji do rejestru podmiotów szkolących*, nie może być w żadnej mierze w przedmiotowej sprawie podstawą do pozytywnego załatwienia sprawy z wniosku o wpisanie strony do rejestru podmiotów szkolących. Decyzja ta nie ma bowiem charakteru prawa powszechnie obowiązującego i nie może stanowić podstawy do określania praw i obowiązków obywateli. Dlatego też odwołuje się ona wyłącznie do tych podmiotów, które są posiadaczami ważnych certyfikatów na prowadzenie działalności szkoleniowej, bądź uzyskują je na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy nowelizującej, bowiem zakres ich praw i obowiązków został określony przepisami powszechnie obowiązującymi. Sfera praw i wolności obywatelskich należy w polskim prawodawstwie do materii ustawowej, a zatem podstawę materialnoprawną decyzji administracyjnych może stanowić wyłącznie ustawa bądź przepisy wykonawcze wydane na podstawie i w ramach wyraźnego upoważnienia zawartego w ustawie. Takie stanowisko konsekwentnie podzielane jest przez orzecznictwo sądów administracyjnych. W wyroku z 10.06.1983, sygn. akt I SA 217/83 NSA wskazał, że „Podstawową zasadą, sformułowaną w art. 6 KPA jest to, że organy administracji państwowej działają na podstawie przepisów prawa. Przepisy prawa, to znaczy ustawy i wydane na podstawie ustaw i w celu ich wykonania przepisy wykonawcze, decydują w szczególności o tym, kiedy organ administracji państwowej wydaje decyzję administracyjną”.

Również w tym przypadku, wydanie decyzji administracyjnej w oparciu o przepisy ww. Decyzji nr 41 byłoby wydaniem rozstrzygnięcia z rażącym naruszeniem przepisów prawa i bez podstawy prawnej.

W świetle obecnego stanu prawnego podmioty nieposiadające wcześniej wydanej decyzji administracyjnej w przedmiocie wydania ważnego certyfikatu na prowadzenie działalności szkoleniowej bądź nie będące w trakcie procesu jego uzyskiwania zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy nowelizującej, nie mogą uzyskać pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie organu jest to niemożliwe bowiem, pomimo regulacji ustawy SDG, brakuje przepisów szczególnych jakimi są regulacje rozporządzenia z art. 95 a ust. 4 ustawy - Prawo lotnicze.

Równocześnie organ uprzejmie informuje, iż w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego trwają intensywne prace przygotowaniem rozporządzenia wykonawczego z art. 95 a ust. 4 ustawy - Prawo lotnicze.

Odpowiadając na pozostałe pytania strony zawarte we wniosku, organ uprzejmie informuje, co następuje:

1. Odpowiedź na pytania (a, b i c) dotyczące aktualnej formy (certyfikat/wpis do rejestru),

procedury i niezbędnej dokumentacji do dopuszczania przez organ do szkolenia do uzyskania świadectwa kwalifikacji pilota paralotni została zawarta powyżej w uzasadnieniu do niniejszej decyzji oraz w zapisach aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 maja 2003 r. w *sprawie certyfikacji działalności w lotnictwie cywilnym* (Dz. U. Nr 146, poz. 1421, z późn. zm.) i Decyzji nr 41 Prezesa ULC z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wprowadzenia do stosowania *Procedury wpisywania podmiotów prowadzących szkolenie w zakresie świadectw kwalifikacji do rejestru podmiotów szkolących* – jednakże jedynie wobec podmiotów – posiadaczy ważnych certyfikatów lub tych, określonych w art. 10 ust. 1 ustawy nowelizującej.

2. Kwestie dotyczące wszelkich wymagań jakie należy spełnić, aby uzyskać rzeczony wpis do rejestru podmiotów szkolących (pytania d i e) rozstrzygnie projektowane rozporządzenie wykonawcze z art. 95 a ust. 4 ustawy - Prawo lotnicze.
3. Okres oczekiwania na wpis do rejestru podmiotów szkolących reguluje art. 67 ust. 1 ustawy o SDG który stanowi, iż wynosi on 7 dni od dnia wpływu do organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony.
4. Oplata za wpisanie przedsiębiorcy do rejestru podmiotów szkolących i wydanie zaświadczenia o wpisie wynosi zgodnie z Załącznikiem Nr 6 Tabela nr 1 Część III pkt 15 i 16 do ustawy – Prawo lotnicze²: 150 zł, zaś opłata o rozszerzenie wpisu – 100 zł.

Reasumując: Przeprowadzona przez organ analiza dotycząca obowiązujących norm prawa określających zasady prowadzenia działalności szkoleniowej w lotnictwie cywilnym oraz wpisywania podmiotów prowadzących tę działalność do rejestru podmiotów szkolących prowadzi do wniosku, iż do momentu wejścia w życie rozporządzenia z art. 95a ust. 4 ustawy - Prawo lotnicze nie ma możliwości wydania pozytywnego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, bowiem nie istnieją podstawy materialnoprawne do wydania decyzji administracyjnej rozstrzygającej merytorycznie w postępowaniu z wniosku strony.

Jednocześnie organ wskazuje, że w przedmiotowej sprawie nie zapadła decyzja o odmowie wydania stronie wpisu do rejestru podmiotów szkolących. Taka bowiem mogłaby zapaść jedynie w sytuacji, gdyby strona nie spełniła określonych wymagań do uzyskania wpisu do rejestru. Jednakże ocena pod tym kątem w ogóle nie mogła być przeprowadzona, gdyż nie istnieją przepisy prawne, które te wymagania by określały. Dlatego też należało uznać, że w prowadzonej sprawie postępowanie jest postępowaniem bezprzedmiotowym i wydana została decyzja o umorzeniu. W ślad za wyrokiem WSA z 21.01.2011, sygn. akt IV SA/GI476/10 należy wskazać, że *bezprzedmiotowość postępowania oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego skutkującego tym, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jej merytorycznego rozstrzygnięcia. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że przesłanka bezprzedmiotowości występuje, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle bądź nie było podstaw do jej rozpoznania w drodze*

² Przepis obowiązujący od 1 stycznia 2012 r.

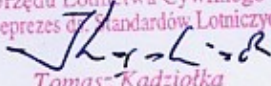
Mając powyższe na uwadze, organ postanowił jak we wstępie.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 127 § 1 w zw. z art. 127 § 3 i art. 129 § 1 i § 2 KPA stronie nie służy odwołanie od niniejszej decyzji. Jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia sprawy może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji zwrócić się do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

PREZES

URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Lotnictwa Cywilnego
Wiceprezes ds. Standardów Lotniczych

Tomasz Kądziołka

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZES
URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO

Warszawa, 13 marca 2012 r.

ULC-LPL/0262-0001/02/12

Szkoła Latania na Paralotniach
„MUMINEK”
Dariusz Cisek
ul. Legionów 214 m. 7
87-100 Toruń

000000412520

DECYZJA

nr ULC-LPL/0262-0001/02/12

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), art. 64 § 1 i art. 65 § 1 i 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej¹ (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.) w zw. z art. 95a ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.) oraz art. 68 ustawy o SDG i art. 95e ustawy – Prawo lotnicze

1. uchylam w całości zaskarżoną decyzję z dnia 20 grudnia 2011 r. (sygn. ULC-LPL/0262-0025/01/11);
2. orzekam o braku podstaw prawnych do odmowy stronie dokonania wpisu w Rejestrze Podmiotów Szkolących w trybie art. 95a ustawy – Prawo lotnicze.

UZASADNIENIE

Dnia 20 grudnia 2011 r. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego wydał decyzję w przedmiocie umorzenia postępowania wszczętego na skutek wniosków z dnia 14 i 30 listopada 2011 r. złożonego przez Szkołę Latania na Paralotniach „MUMINEK” – Dariusz Cisek o wpisanie podmiotu do Rejestru Podmiotów Szkolących w zakresie szkolenia do świadectwa kwalifikacji pilota paralotni z uprawnieniami CP, PDI, PPG oraz PPGG.

Organ wykazał w decyzji w pierwszej instancji, że postępowanie wszczęte z wniosku strony jest postępowaniem bezprzedmiotowym i jako takie podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 KPA.

Pismem z dnia 4 lutego 2012 r. (w następstwie doprecyzowania swojego żądania zawartego w piśmie z dnia 27 grudnia 2011 r.) strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zaskarżając decyzję z dnia 20 grudnia 2011 r. (sygn. ULC-LPL/0262-0025/01/11).

Na skutek złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy organ, zgodnie z zasadą

¹ Dalej jako: „ustawa o SDG”.

dwuinstancyjności, ponownie rozpatrzył merytorycznie i rozpoznał sprawę rozstrzygniętą decyzją z dnia 4 stycznia 2012 r. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą (np. wyrok z dnia 22 marca 1996 r. SA/Wr 1996/95), organ nie ograniczył się jedynie do kontroli zasadności argumentów podniesionych w stosunku do decyzji wydanej w I instancji, ale przede wszystkim rozstrzygnął tą samą sprawę po raz drugi. Jednocześnie również, rozpatrując sprawę ponownie merytorycznie w jej całokształcie, organ rozpatrzył żądania strony podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Dokonując ponownego rozstrzygnięcia sprawy, organ działał w oparciu o stan faktyczny i prawny obowiązujący w dacie prowadzenia postępowania wszczętego na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (*vide*: wyrok NSA z dnia 24 lutego 1992 r. II SA 49/92).

W toku prowadzonego postępowania organ, zgodnie z zasadą określoną w art. 77 § 1 KPA, w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy niezbędny do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i oparł swoje rozstrzygnięcie na dowodach, które dotyczyły faktów mających znaczenie dla sprawy.

Na podstawie ponownej analizy przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy - Prawo lotnicze oraz ustawy o SDG, organ postanowił uznać decyzję wydaną w pierwszej instancji za błędną w całości i wydaną z naruszeniem przepisów prawa materialnego oraz procesowego.

I. W pierwszej kolejności, po analizie przepisów ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, organ stwierdził, iż wniosek Szkoły Latania na Paralotniach „MUMINEK” – Dariusz Cisek o wpisanie przedsiębiorcy do Rejestru Podmiotów Szkolących w trybie art. 95a ustawy – Prawo lotnicze w zakresie szkolenia do uzyskania świadectwa kwalifikacji pilota paralotni (PP) z uprawnieniami CP, PDI, PPG oraz PPGG nie może być rozumiany jako sprawa administracyjna z art. 1 pkt 1 KPA, lecz jako sprawa administracyjna z art. 1 pkt 4 KPA, przez co nie może i nie powinna być rozstrzygana w drodze decyzji administracyjnej. Wpis do Rejestru podmiotów Szkolących nie następuje w drodze decyzji administracyjnej, co wynika nie tylko z literalnego brzmienia art. 95a ust. 1 ustawy – Prawo lotnicze (gdzie brak jest takiego doprecyzowania) i celu ustawodawcy, ale również z piśmiennictwa i orzecnictwa sądów administracyjnych, które przesądza o fakcie, stanowiącym, że instytucja umorzenia postępowania, sformułowana w art. 105 § 1 KPA nie może mieć w ww. sytuacji zastosowania, co strona słusznie wykazała we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis ten bowiem ma zastosowanie tylko w tych sytuacjach, gdy w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest sprawy administracyjnej mogącej być przedmiotem postępowania (*vide* np. wyrok SN z dnia 9 listopada 1995 r., III ARN 50/95).

Mając na uwadze powyższe oraz brzmienie art. 1 pkt 4 KPA, należy stwierdzić, że w ww. przypadku stronie powinno było zostać wydane zaświadczenie, nie zaś decyzja administracyjna w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego. Decyzję wydaną w pierwszej instancji należy zatem uznać za wadliwą umarzającą postępowanie administracyjne, które *de facto* w ocenie organu, w tej formie (tj. art. 1 pkt 1 KPA) nie zaistniało oraz za wydaną z rażącym naruszeniem prawa, przez co nieważną, na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 KPA.

II. Jednocześnie zgadzając się z twierdzeniami strony, po dogłębnej analizie przepisów ustawy

o SDG należy stwierdzić, mając na uwadze brzmienie art. 64-74 tej ustawy, iż z powyższych wynika, że jedynym warunkiem o charakterze proceduralnym do uzyskania przez przedsiębiorcę wpisu do Rejestru Podmiotów Szkolących w trybie art. 95a ustawy – Prawo lotnicze jest złożenie przez niego oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania wnioskowanej działalności, co wynika z treści art. 65 ust. 1 i 2 ustawy o SDG. Z kolei zgodność oświadczenia zawartego w art. 95a ust. 2 ustawy – Prawo lotnicze ze stanem faktycznym nie podlega już weryfikacji przez organ prowadzący rejestr na etapie podejmowania przez przedsiębiorcę danej działalności regulowanej. Wydając więc decyzję w drugiej instancji, organ miał na uwadze, fakt, iż istotą działalności regulowanej jest jej świadczenie na podstawie złożonego wcześniej (najpóźniej z chwilą podjęcia tej działalności) przez przedsiębiorcę stosownego oświadczenia (w niniejszym przypadku oświadczenia o treści zawartej w art. 65 ust. 1 i 2 ustawy o SDG oraz w art. 95a ust. 2 ustawy – Prawo lotnicze) i przyjęciu przez niego pełnej odpowiedzialności co do skutków złożonego przez siebie oświadczenia.

Mając na uwadze powyższe, w następstwie złożenia przez przedsiębiorcę oświadczenia o którym mowa w art. 65 ust. 1 i 2 ustawy o SDG, o treści, że przedsiębiorca spełnia warunki wymagane do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia szkolenia personelu lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji członka personelu lotniczego oraz wpisywanych do niego uprawnień, określone przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, organ zobowiązany jest z mocy prawa do dokonania wpisu do rejestru w ustawowo oznaczonym terminie, nie bacząc przy tym, czy przedsiębiorca rzeczywiście spełnia warunki wykonywania działalności regulowanej określone w przepisach prawa. Powyższe oznacza, iż podjęcie działalności regulowanej zależy od uprzedniego wydania przez właściwy organ indywidualnego pozwolenia (zgody) na wykonywanie wnioskowanej działalności i wymagane jest spełnienie przez przedsiębiorcę jedynie warunków o charakterze ogólnym, tj. obowiązujących każdego przedsiębiorcę zamierzającego podjąć określoną działalność regulowaną. Po spełnieniu bowiem ww. przedsiębiorca *ex lege* nabywa publiczne prawo podmiotowe do wykonywania takiej działalności.

Jednocześnie należy nadmienić, iż wpis do Rejestru Podmiotów Szkolących ma charakter deklaratoryjny (a nie konstytutywny – jak przy koncesjach czy zezwoleniach), gdyż samo jego dokonanie nie tworzy po stronie przedsiębiorcy uprawnienia, a wpis ten jest jedynie czynnością materialno-techniczną. Stąd zasadnie przewidziano formę zaświadczenia jako tę, w której następuje wpis do rejestru działalności regulowanej (*vide* pkt I powyżej).

III. Dodatkowo, co strona wskazała we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, należy zaznaczyć, iż organ posiada możliwość odmowy wpisania podmiotu (przedsiębiorcy) do Rejestru Podmiotów Szkolących w trybie art. 95a ustawy w formie wydania decyzji administracyjnej jedynie w przypadkach określonych w art. 68 ustawy o SDG oraz w art. 95e ustawy – Prawo lotnicze. Artykuł 68 ustawy o SDG precyzuje, iż chodzi o sytuacje, w których organ bada czy istnieje wydane wobec podmiotu prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej objętej wpisem lub też czy przedsiębiorca nie został wykreślony wcześniej z rejestru z uwagi na złożenie niezgodnego ze stanem faktycznym oświadczenia o spełnieniu warunków niezbędnych do wykonywania działalności regulowanej, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie

wniosku. Z kolei, art. 95e ustawy – Prawo lotnicze, precyzuje, że Prezes ULC może wykreślić podmiot szkolący z Rejestru Podmiotów Szkolących, jeśli stwierdzi, że podmiot ten zagraża bezpieczeństwu w ruchu lotniczym oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu albo przestał spełniać wymagania niezbędne dla prowadzenia działalności szkoleniowej.

Mając zatem na uwadze fakt, iż w rzeczonym postępowaniu żadna z powyższych sytuacji nie zaistniała na chwilę złożenia wniosku o wpis do rejestru, organ nie znajduje zatem podstaw prawnych do wydania stronie decyzji administracyjnej w postaci odmowy wpisania przedsiębiorcy Dariusz Cisek - Szkoła Latania na Paralotniach „MUMINEK” – do Rejestru Podmiotów Szkolących w trybie art. 95a ustawy – Prawo lotnicze.

Należy jednakowoż zauważyć, iż powyższe stwierdzenie nie oznacza niemożności przeprowadzenia przez organ weryfikacji przedsiębiorcy pod kątem spełniania warunków (o charakterze szczególnym) wykonywania danej działalności regulowanej w przyszłości, tj. już w trakcie wykonywania zadeklarowanej przez niego działalności. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 70 ustawy o SDG fakt spełnianie przez przedsiębiorcę warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej (a więc w szczególności tych określonych w innych przepisach prawa), podlega kontroli *ex post*.

Reasumując, po analizie stanu faktycznego oraz prawnego sprawy, mając na uwadze otrzymany przez organ wniosek podmiotu z dnia 14 i 30 listopada 2011 r. o wpisanie do RPS, organ postanowił uchylić w całości zaskarżoną decyzję z dnia 20 grudnia 2011 r. (sygn. ULC-LPL/0262-0025/01/11) i orzec o braku podstaw prawnych do odmowy dokonania wpisu w Rejestrze Podmiotów Szkolących.

Mając na względzie powyższe, organ postanowił jak we wstępie.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 16 KPA niniejsza decyzja jest decyzją ostateczną i nie służy od niej odwołanie w administracyjnym toku instancji.

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 1 w zw. z 52 § 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), od niniejszej decyzji strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa ULC.

PREZES

URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Lotnictwa Cywilnego
Wiceprezes ds. Transportu Lotniczego

Zbigniew Mączyła